

Inhoudsopgave

105	De zoon gaat terug naar zijn vader <i>Lucas 15:11-24</i>	6
106	De oudste zoon moet ook feestvieren <i>Lucas 15:25-32</i>	12
107	Een vreemdeling eert God <i>Lucas 17:11-19</i>	18
108	Vraag God om je te vergeven <i>Lucas 18:9-14</i>	24
109	Jezus geneest een zieke jongen <i>Marcus 9:14-29</i>	30
110	Wie is groot en wie is klein? <i>Marcus 9:33-37</i>	36
111	Vergeef altijd weer <i>Matteüs 18:21-35</i>	42
112	Jezus laat de kinderen bij zich komen <i>Marcus 10:13-16</i>	48
113	Doe het goede <i>Matteüs 19:16-20</i>	54
114	Doe meer dan het goede <i>Matteüs 19:20-30</i>	60
115	De dienaar van de koning gelooft Jezus <i>Johannes 4:46b-54</i>	66
116	De man die lang wachtte op genezing <i>Johannes 5:1-18</i>	72
117	Jezus geneest een blinde man op sabbat <i>Johannes 9:1-41</i>	84
118	De goede herder zorgt voor zijn schapen <i>Johannes 10:1-16</i>	90
119	Iedereen die meedoet hoort erbij <i>Matteüs 20:1-16</i>	96
120	Zacheüs maakt het met iedereen goed <i>Lucas 19:1-10</i>	102
121	Bartimeüs roept Jezus <i>Marcus 10:46-52</i>	108
122	Jezus komt op een ezel naar Jeruzalem <i>Lucas 19:29-44</i>	114
123	Jezus zorgt voor het huis van God <i>Marcus 11:11, 15-19</i>	120
124	Wie doet in de tempel wat God wil? <i>Matteüs 21:23-32; Lucas 19:43-48; 20:1-8</i>	126
125	De Heer heeft veel geduld <i>Marcus 12:1-9</i>	132
126	Geld voor de keizer <i>Lucas 20:20-26; 21:1-4</i>	138
127	Het verhaal over de vijgenboom <i>Matteüs 24; Marcus 13:1-31;</i>	
128	<i>Lucas 21:5-33; Handelingen 1:10-11; 1 Tessalonicenzen 4:13-18</i>	146
129	Vijf bruidsmeisjes staan klaar <i>Matteüs 25:1-13</i>	152
130	Twee dienaren werken goed <i>Matteüs 25:14-30</i>	158
131	Jezus wast de voeten van de leerlingen <i>Johannes 13:1-20</i>	164
132	De leerlingen maken de paasmaaltijd klaar <i>Lucas 22:7-20; 24-28; 33-38</i>	172
133	Jezus vecht niet terug <i>Lucas 22:39-53; Matteüs 26:36-56</i>	178
134	Petrus zegt de waarheid niet <i>Lucas 22:54-62</i>	184

135	Jezus heeft niets verkeerd gedaan <i>Matteüs 26:47-56; Marcus 14:43-15:5;</i>	190
136	<i>Lucas 22:63-23:49; Johannes 18:1-19:37</i>	196
137	Jezus ligt niet meer in het graf <i>Lucas 23:50-24:12</i>	202
138	Twee leerlingen ontmoeten Jezus <i>Lucas 23:50-24:35</i>	208
139	Jezus leert zeven leerlingen vissen <i>Johannes 21:1-14</i>	214
	Jezus is echt niet kwaad op Petrus <i>Johannes 21:15-17</i>	
140	Jezus gaat naar God toe en Hij belooft terug te komen <i>Matteüs 24:1-51;</i> <i>Marcus 13:1-31; Lucas 21:3-33; Handelingen 1:10; Jesaja 11</i>	220
141	De leerlingen krijgen kracht van God <i>Handelingen 1:12-26; 2:1-42;</i>	226
142	<i>Johannes 15:1-8, (9-17)</i>	232
143		240
144	De leerlingen zorgen goed voor de mensen <i>Handelingen 2:41-47</i>	246
145	Petrus geeft wat hij heeft <i>Handelingen 3:1-10</i>	254
146	Petrus en Johannes zwijgen niet over Jezus <i>Handelingen 3:11-26; 4:1-31</i>	260
147	De tovenaars moeten zich bekeren <i>Handelingen 8:4-25</i>	266
148	Filippus helpt de Bijbel te begrijpen <i>Handelingen 8:26-40</i>	272
149	Saulus wordt een leerling van Jezus <i>Handelingen 9:1-31</i>	278
150	Tabita helpt wie ze maar kan <i>Handelingen 9:32-43</i>	284
151	De Romein Cornelius hoort er ook bij <i>Handelingen 10:1-48</i>	290
152	Vertel over God in de hele wereld <i>Handelingen 15:36-16:19</i>	296
153	Paulus en Silas zingen in de gevangenis van Filippi <i>Handelingen 16:19-40</i>	302
154	God is geen beeld <i>Handelingen 17:15-34</i>	308
155	Aanbid geen beelden maar God alleen <i>Handelingen 19:21-40</i>	314
	Paulus spreekt iedereen moed in <i>Handelingen 27:1-44</i>	316
	Paulus is geen God <i>Handelingen 28</i>	
	De nieuwe aarde <i>Openbaring 21:1-8</i>	

Informatie voor de voorlezer

105. De zoon gaat terug naar zijn vader

Jezus is op bezoek bij iemand die veel weet van de heilige boeken. Tijdens het eten vertellen ze elkaar verhalen. Jezus heeft al twee verhalen verteld over mensen die iets kwijt waren en dat terugvonden. Nu vertelt Hij nog een verhaal, over een vader die twee zonen heeft.

De jongste zoon wil weg

Op een boerderij woont een vader met zijn twee zonen. Samen met de knechten werken ze op het land en zorgen ze voor de dieren. De oudste zoon heeft het erg naar zijn zin.

Maar de jongste zoon is niet zo blij op de boerderij. Hij wil naar een ander land gaan. Daar moet hij wel eten en drinken kunnen kopen. Thuis is er altijd eten en heeft hij een bed. Maar in een ander land heeft hij geld nodig om alles te betalen.

De jongste zoon vraagt zijn deel

Weet je wat, denkt de jongste zoon, ik vraag het geld gewoon aan mijn vader.

“Vader, als jij later doodgaat, wie krijgt dan de boerderij?” vraagt hij aan zijn vader.

“Wel jongen, jouw broer en jij krijgen de boerderij, met al het land en de dieren. Jouw broer krijgt twee delen van alles, want hij is de oudste. Omdat jij de jongste bent, krijg jij één deel. Dat heeft Mozes ons zo geleerd.”

“Vader, ik wil dan nu alvast mijn deel krijgen!” zegt de jongen.

“Ja, maar... ik ben nog niet dood, jongen,” antwoordt vader. “Waarom heb je nu zoveel geld nodig?”

“Ik wil weg hier, ik wil naar een ander land,” antwoordt de jongen.

De vader denkt na en geeft na een tijdje het geld aan zijn jongste zoon. Dat deel van het geld dat hij later toch zou krijgen.

Lekker vrij!

Een paar dagen later pakt de jongen zijn spullen en vertrekt. Wat is hij blij! Af en toe fluit hij een vrolijk wijsje en maakt hij een sprongetje in de lucht. Eindelijk is hij weg van al dat werk op de boerderij.

Na een lange reis komt hij aan in een ander land. Daar ziet hij een herberg. Binnen zitten flink wat mensen. Ze kletsen en lachen met elkaar, ze eten en drinken. Wat een vrolijke boel is het in deze herberg, denkt de jongen. Hij groet iedereen en gaat tussen de mensen zitten.

"Ik trakteer!" roept hij vrolijk. "Kijk, ik heb genoeg geld gekregen van mijn vader." Hij laat zijn zak met geld zien. "Kiezen jullie maar wat je wilt eten en drinken!"

Dat hoeft hij geen twee keer te zeggen. Iedereen lacht nu tegen hem, ze vinden hem geweldig! En zo gul!

Iedere dag komt de jongen naar de herberg om er feest te vieren. Elke dag trakteert hij iedereen, en zo krijgt hij veel nieuwe vrienden.

Het geld is op

Na een tijd merkt hij dat zijn geld bijna op is. Hij kan nog maar voor één dag eten betalen. Daarna kan hij niets meer kopen.

Wat moet ik nu doen? denkt de jongen. Het wordt nog erger, want er komt een hongersnood in het land. Zijn nieuwe vrienden zeggen tegen hem: "Jammer voor jou, jongen. We kunnen je niet helpen. Je moet maar werk zoeken. Zo verdien je wat geld en kun je eten kopen."

De jongen zorgt voor varkens

De jongen moet gaan werken en geld verdienen. Hij gaat naar een boerderij en vraagt: "Boer, heb je werk voor mij?"

"Ja, ga maar in het veld voor de varkens zorgen. Geef ze ook te eten," wijst de boer. De jongen sjokt naar het veld. Daar staat een klein hok waarin hij kan slapen. Achter het hek liggen de varkens in de modder lekker te knorren. Als het etenstijd is voor de varkens schept hij met een grote hooivork schillen en ander voer in de voederbakken. De varkens beginnen smakkend te eten.

De jongen begint na te denken

Die beesten hebben te eten maar ik niet. Misschien moet ik ook maar van dat varkensvoer eten, bedenkt de jongen. Met de dag wordt hij magerder. Door zijn grote honger denkt hij aan vroeger, aan zijn vader en zijn broer, aan de knechten van zijn vader. Die hebben allemaal wel genoeg te eten.

Wat was ik toch dom, denkt de jongen. Nu zit ik hier bij die varkens, al mijn geld is op en vrienden heb ik niet meer. Als het zo blijft, ga ik zeker dood.

Ik denk dat ik maar terugga naar het huis van mijn vader. Ik zal tegen mijn vader zeggen: "Ik ben echt heel onaardig tegen je geweest. Je hoeft mij niet meer je zoon te noemen. Laat mij alsjeblieft op de boerderij werken, net zoals je knechten." Als mijn vader dat goedvindt, dan heb ik weer te eten. Ik zal het bij de knechten op de boerderij veel beter hebben dan hier in die smeerboel.

Terug naar huis

De jongen vertrekt en gaat naar huis terug. Zijn kleren en zijn schoenen zijn nu helemaal versleten en kapot. Hij ziet er smerig uit met vieze, ongewassen slierten haar.

Op een dag kan hij in de verte de boerderij van zijn vader zien. Na een poos ziet hij ook een man op de weg. Die man komt snel naar hem toe lopen. De jongen staat stil en zijn mond valt open van verbazing. Hij kan het niet geloven want die man... dat is zijn vader!

Als zijn vader bij hem is, slaat hij zijn armen om zijn zoon heen en kust hem.

"Ik ben echt heel onaardig tegen je geweest," begint de jongen te zeggen. "Je hoeft mij niet meer je zoon te noemen," stamelt hij.

Maar zijn vader luistert niet naar zijn jongste zoon en neemt hem meteen mee naar huis.

Eindelijk thuis

Als ze binnen in huis komen, zegt zijn vader tegen de knechten:

“Haal meteen de mooiste mantel en trek hem die aan. Doe een ring om zijn vinger en geef hem sandalen aan zijn voeten. Maak een lekker stuk vlees klaar. We gaan eten en feestvieren. Want ik was mijn jongste zoon kwijt, maar nu is hij weer thuis!”

Het wordt echt feest, met heerlijk eten en drinken, met schone kleren en boven alles: de jongste zoon is weer thuis bij zijn vader. Hij is en blijft de zoon van zijn vader!

106. De oudste zoon moet ook feestvieren

Twee zonen

Jezus heeft net een verhaal verteld over twee broers. De jongste broer heeft zijn vader om geld gevraagd en is naar een ander land gegaan. Hij heeft het geld helemaal opgemaakt. Na een tijdje had hij zelfs geen geld meer om eten te kopen. En dat terwijl de mensen die voor zijn vader werken altijd genoeg te eten hebben!

De jongste broer neemt een besluit: hij gaat naar huis, om daar als knecht voor zijn vader te werken.

Zijn vader is ontzettend blij om hem te zien. Als knecht werken? Daar wil zijn vader niets over horen. Nee, er moet feest worden gevierd, want eindelijk is zijn jongste zoon weer thuis!

Maar... er was toch ook nog een oudste broer? Is hij ook zo blij dat zijn jongere broer weer thuis is?

Jezus vertelt verder.

De oudste zoon

De oudste zoon heeft de hele dag met de knechten op het land gewerkt. De zon gaat bijna onder en het is tijd om naar huis te gaan. Hij raapt zijn gereedschap op en neemt ook zijn plunjezak en waterkan mee. Als hij straks thuiskomt, kan hij zijn werkkleding uittrekken en zich wassen. Al het zweet kan hij afwassen, en ook zijn vuile handen en voeten goed boenen. Daarna wil hij aan tafel gaan om lekker te eten en te drinken en... uit te rusten. Hij wandelt op zijn gemak naar huis.

Zo, hij is bijna thuis. Plotseling staat hij stil. Hij hoort iets. Vreemd, wat hoort hij toch? Muziek? Ja, er klinkt muziek uit het huis van zijn vader. Waarom wordt er muziek gemaakt?

Als hij dichterbij komt, ziet hij in de tuin mensen dansen. Hij begrijpt er niets van. Als hij bijna bij de deur is, komt er net een knecht naar buiten.

"Hé, wat is hier aan de hand?" roept de oudste zoon naar de knecht.

"Ik ga vlees halen. Vlees dat lekker gebraden is voor het feest," zegt de knecht.

"Feest? Ik weet nergens van. Waarom is er een feest? Wat vieren we dan?" vraagt de oudste zoon verbaasd.

De knecht kijkt hem verwonderd aan en zegt:

“Weet je dat dan niet? Weet je niet dat jouw jongere broer terug naar huis is gekomen? Je vader is daar zo blij om. Daarom vieren we feest. Jij komt toch ook mee feestvieren?”

De oudste zoon is kwaad

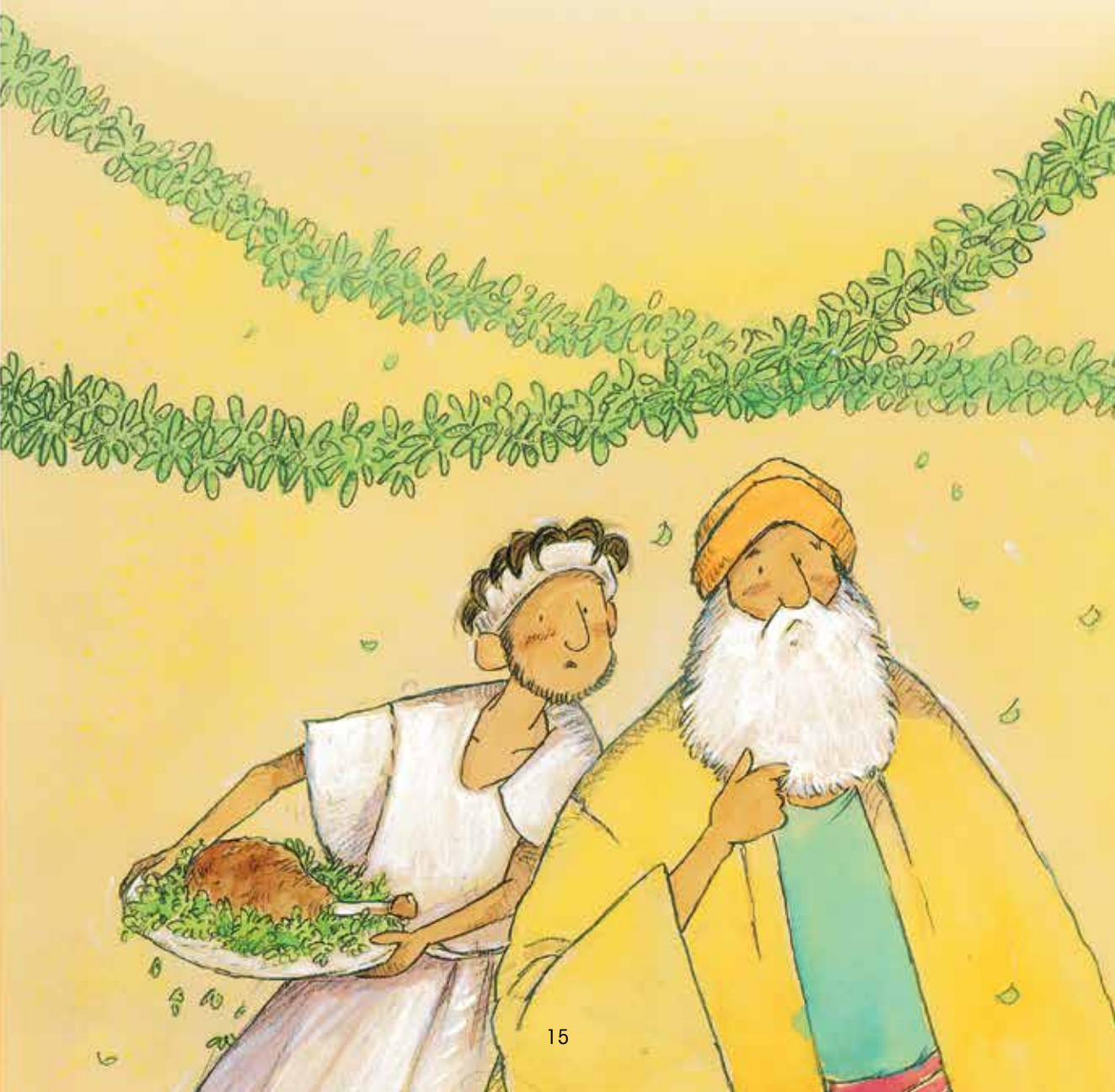
“Wát...? Is mijn broer thuisgekomen?” roept de oudste zoon. “En wordt er voor hem feestgevierd? Voor die zoon die niet meer op de boerderij heeft gewerkt...? O nee, ik ga niet naar dat feest dat mijn vader voor hem geeft. Daar pieker ik niet over.”

De oudste zoon wordt heel kwaad en hij wil het huis echt niet binnengaan.

De knecht gaat met de schaal vlees naar binnen om het op tafel te zetten. Tegen de vader van de twee zonen zegt hij: “Uw oudste zoon wil niet binnenkomen want hij is heel kwaad.”

De vader gaat naar buiten

De vader fronst zijn wenkbrauwen, zet zijn beker drinken neer en staat op van de tafel. Meteen gaat hij naar de buitendeur en stapt op het erf. Daar ziet hij zijn oudste zoon staan. Vader haast zich naar zijn zoon toe en zegt:

“Lieve zoon van me, waarom kijk jij zo boos? Waarom blijf je buiten staan? Je broer is teruggekomen en daar ben ik heel blij om. Kom toch naar binnen en vier samen met ons feest.”

De oudste zoon blijft kwaad kijken en zegt verontwaardigd:

“Nu moet u eens goed luisteren, vader. Ik was de hele dag op het veld aan het werk. Niemand vertelde mij dat die zoon van u is thuisgekomen. En nu hij terug is, geeft u meteen een groot feest voor hem. Ik ben altijd thuis en ik werk elke dag hard op de boerderij en op het land. U hebt voor mij nooit vlees laten braden om met mijn vrienden feest te vieren! Maar voor die zoon van u, die lelijk tegen u heeft gedaan, viert u wel feest! Dat kan toch allemaal niet! Ik ben echt kwaad,” zegt de oudste zoon.

Kom toch mee feestvieren

“Ja lieve jongen, dat weet ik wel,” zegt de vader. “Maar jij bent altijd bij mij en jij doet alles wat ik vraag. Jij bent mijn trouwe zoon en ik houd van jou. Maar je weet toch dat alles wat ik heb, ook van jou is? En als jij een feest wilt vieren met je vrienden, dan doe je dat toch gewoon? Jij hoeft dat niet eens aan mij te vragen.

Maar toen jouw broer wegging, dacht ik: Hij komt nooit meer bij mij terug. Ik kon vaak niet slapen van verdriet en ik moest altijd aan hem denken. Misschien zou hij ergens ziek worden en sterven. En nu... nu is hij gelukkig weer bij ons thuis. Daarom ben ik zo blij. Eerst leek hij wel dood te zijn maar... hij leeft! Nu is hij weer bij ons terug. Wat ben ik gelukkig, want ik heb mijn twee zonen weer bij mij.”

Vader slaat zijn arm om de schouder van zijn oudste zoon en geeft hem een kus.

“Kom naar het feest van je broer en vier feest met ons mee!” zegt de vader blij.

107. Een vreemdeling eert God

Tien zieke mannen

Het is avond en de lucht is al koel geworden. Tien mannen zitten zwijgend rondom een vuur, en ze staren in de vlammen. Na een poos zegt één man toch iets. Hij laat zijn handen aan de andere mannen zien.

‘Kijk, die witte plekken zijn al veel groter geworden. Ik heb die plekken aan een priester laten zien. Die zei dat ik een week lang buiten het dorp moest gaan wonen. Na die week moest ik bij hem terugkomen om hem die witte plekken nog een keer te laten zien. Vanochtend kwam ik weer bij die priester. Hij keek ernaar en hij zei:

“Ik zie dat het echte schimmelplekken zijn. Je bent ziek en je mag niet meer thuis bij je vrouw en je kinderen blijven. Je mag ook niet meer in de buurt van andere mensen komen. Je moet meteen buiten het dorp gaan wonen bij mensen die ook die witte plekken hebben. Haal snel je spullen thuis en vertrek. Maak scheuren in je kleren en laat je haar loshangen,” zei de priester. “En op straat, als er mensen zijn, moet je heel hard roepen: ‘Onrein... onrein...!’”

De negen mannen knikken. Dat is bij hen ook zo gebeurd. Ze moeten buiten het dorp wonen, want als ze in de buurt komen van andere mensen, worden die misschien ook ziek.

Goed nieuws!

‘O ja,’ zegt de man, die nog maar pas bij hen woont, ‘misschien heb ik wel goed nieuws! Hebben jullie al gehoord over Jezus, die rabbi uit de stad Nazaret in Galilea? Hij geneest mensen die doof zijn of blind of mensen die al veertig jaar niet konden lopen. Eigenlijk geneest deze rabbi alle zieken. Wat vinden jullie daarvan? Geloven jullie dat ook?’

De man zwijgt. Hij kijkt de kring rond naar de negen mannen, die naar het vuur staren. ‘Nou, wat denken jullie? Zou Hij ons ook kunnen genezen?’

Nu beginnen de negen mannen een beetje te bewegen. De één begint te kuchen, de ander krabt eens op zijn hoofd, een derde haalt z’n schouders op.

Dan zegt één van de mannen:

‘Als Hij al die mensen heeft genezen, dan geloof ik dat Hij ons ook kan genezen. Laten we hopen dat Hij een keer hier in de buurt van de grens met Samaria komt. Dan kunnen wij Hem vragen om ons te genezen.’

De volgende ochtend komt een vrouw naar de zieke mannen toe. Ze komt niet bij hen in de buurt, want ze wil zelf niet ziek worden. Zij heeft brood en een zak met fruit bij zich. Ook vertelt ze iedere keer als ze komt wat er zoal in het dorp is gebeurd. Dat vinden deze zieke mensen fijn.

Vandaag heeft ze een bijzonder nieuwtje.

Terwijl ze het brood en een zak met fruit neerzet, roept ze van een afstandje:

'Ik heb gehoord dat rabbi Jezus vandaag naar ons dorp toe komt!' Voor ze weggaat roept ze nog: 'Komen jullie ook? Misschien wil Hij jullie wel genezen.'

De tien mannen wachten buiten het dorp

De tien zieke mannen laten zich dat geen twee keer zeggen.

'Kom, laten we onze sandalen aandoen en meteen naar het dorp gaan. We moeten ons haasten,' zegt de man die nog maar net bij hen woont. De tien zieke mannen staan op. Ze slaan snel een kleed om zich heen en trekken hun sandalen aan.

Daar gaan ze de weg op, naar het dorp. Natuurlijk mogen deze zieke, besmettelijke mannen niet in het dorp komen. Ze wachten geduldig langs de weg op Jezus. Na enkele uren zien ze in de verte een groep mensen aankomen. Zou Jezus daarbij zijn?

Als de groep dichterbij is gekomen, zien ze een man die voorop loopt. Dat moet wel rabbi Jezus zijn, met zijn leerlingen. Nog even en dan zullen ze het dorp binnengaan.

'Kom op, we gaan Hem vragen om ons te genezen,' zegt de man die hun over Jezus had verteld. Ze wandelen in de richting van Jezus en zijn leerlingen. Maar als ze in zijn buurt komen, gaan ze aan de kant staan. Ze mogen niet dicht bij mensen komen en dus ook niet bij Jezus en zijn leerlingen.

De tien mannen roepen Jezus

Eén van de besmette mannen begint te roepen, en meteen roepen de anderen ook mee: 'Meester, heb medelijden met ons!'

Jezus staat stil, Hij kijkt naar de zieke mannen die daar staan te roepen en Hij krijgt medelijden met hen.

Plotseling zegt Jezus tegen de mannen: 'Ga naar de priesters en laat je huid zien!'

De tien mannen kijken elkaar verrast aan. Waarom moeten ze naar de priesters? Hun huid ziet er toch nog steeds ziek uit! Toch doen ze wat Jezus zegt.

Onderweg gebeurt er iets merkwaardigs met hun huid. Hun huid verandert. Bijna bij elke stap zien ze dat hun huid er beter uit gaat zien.

Nu willen ze nog sneller naar de priesters toe. De priesters zullen controleren of ze helemaal genezen zijn. Gaan al die witte plekken echt weg? Mogen ze weer naar huis, naar hun vrouw en kinderen en familie? Kunnen ze weer met de burens praten? De mannen zijn nu al blij en praten opgewonden met elkaar.

Eén man bedankt God

Maar één van de mannen stopt en gaat niet verder mee met de negen anderen. Hij bekijkt zijn huid van top tot teen. Nergens kan hij nog een witte plek ontdekken. Hij is zo blij! Hij kijkt naar de hemel en bedankt God heel luid. Daarna draait hij zich om en haast zich terug, naar Jezus toe. Gelukkig is die nog in het dorp, en de genezen man knielt voor Hem neer.

Tegen Jezus zegt hij: 'Dank U wel, meester, dank U dat ik echt genezen ben.'
Jezus kijkt hem aan en merkt dat hij geen Joodse man is maar een Samaritaanse man. Hij zegt tegen hem:
'Er waren toch tien mannen ziek? Die negen andere mannen moeten nu toch ook genezen zijn? Waar zijn ze? Waarom zijn ze niet teruggekomen om God te bedanken? Sta maar op en ga. Jouw geloof heeft jou genezen!'

